

lysninger, at det høje Ting tilnærmelsesvis vil kunne faa Begreb om Vædringsforlagets fistale Virkning. Der er nemlig i det sidst forløbne Aar, 1890, efter disse Meddelelser indført her til Landet af Talg 127,000 Pbd. — jeg afrunder det — af Margariner, Stearin osv. 449,000 Pbd., af Margarine eller Kunstsmør 3,044,000 Pbd. og af Oleomargarin 12,639,000 Pbd., tilsammen nøjagtig 16,260,535 Pbd., heraf er imidlertid en Del Talg fra Føland og Færøerne indgaaet toldfrit, medens under Oleomargarin findes opført Fedt og Fster. Anslaaes disse Ting nu til c. 260,000 Pbd., bliver der med et rundt Tal 16 Millioner Pund tilbage af de i dette Vædringsforlag omhandlede Stoffer, og disse ville i alt væsentligt falde ind under Mellemstøtten 6. Dre. I saa Fald vilde de, hvis man havde haft en saadan Toldstøtse sidst Aar, have givet en Indtægt af 960,000 Kr. eller henimod en lille Million. Jeg er nu langt fra saa sangvinisk at gøre Regning paa, at noget lignende vilde blive Tilfældet, naar en saadan Told virkelig blev paalagt; tværtimod, Indførslen vilde syntes ikke ubetydeligt; men dog tror jeg at turde nære en Mening, og en ret vel begrundet Mening om, at dette Vædringsforlags Vedtagelse vilde bringe Statskassen en aarlig Merindtægt af c. $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Med denne Begrundelse tillader jeg mig at henstille dette Vædringsforlag til det høje Tings og den højtærede Finansministers velvillige Overvejelse.

Der er endnu stillet et subsidiært Vædringsforlag af samme Udvalgs Flertal under Nr. 19. Dette er kun stillet for det ufremmedede Tilfældes Skyld, at Vædringsforlag under Nr. 18 skulde blive forfattet, og netop deraf, at man har stillet dette subsidiære Forslag, turde det ret klart fremgaa, hvor nødvendig i Grunden Vedtagelsen af Nr. 18 er; thi man vilde dog sørge for, at i hvert Fald Oleomargarin, hvoraf der sidst Aar — sammen med Fedt og Fster — er indført over 12 $\frac{1}{2}$ Mill. Pbd., kom med paa Lovforlaget, mærkeligt nok findes det ikke et eneste Sted i hele Toldloven.

Under Nr. 20 har jeg aldeles subsidiært endnu stillet et Vædringsforlag om, at Talg, raat og smeltet — jeg bør maaske her gøre opmærksom paa, at der staar „smeltet“ . . .

Formanden: Ja, det skal selvfølgelig være „smeltet“.

Breinholt: Ja, „u“ et skal bortfalde. Det er stillet af en distnot noget overdreven Forstigtighed; for alle mulige og umulige Tilfældes Skyld vilde jeg dog i hvert Fald have en Afstemning her i Tinget, Tingets

Afgørelse af, om man samtidig med at sætte en ny Told paa toldfrie Produkter som Cement, Talg, Mel osv. vil gaa med til at ophæve den bestaaende Beskyttelse paa et Landbrugs-Industriprodukt. Jeg haaber imidlertid ikke, at noget af disse subsidiære Forslag skulde komme til Afstemning, og de falde selvfølgelig bort, hvis Nr. 18 vedtages.

Vædringsforlag under Nr. 21 angaaende Brænde forventer jeg vil blive nærmere motiveret af en af mine ærede Medforlagsstillere, og jeg skal derfor indskrænke mig til blot her at give det min bedste Anbefaling. — Om det sidste Punkt, Vædringsforlaget under Nr. 27, tror jeg ogsaa at kunne fatte mig kort. Det gaar jo ud paa, at Skibsafgiften bortfalder, naar en Frihavn ved Kjøbenhavn aabnes for Trafikken. Allerede ved 2den Behandling tillod jeg mig at bebude, at et saadant Vædringsforlag vilde blive stillet, støttende mig paa, at den eneste nye Grund, der efter min Overbevisning fremgik af Debatten, som den, der bevirkede, at Landsstinget, imod sine ofte gentagne Afstemninger, nu muligvis vilde lade Skibsafgiften falde, beroede paa Frihavnen. Jeg udtalte det straks, og den Tanke, jeg den Gang udtalte, syntes, hvis jeg forstod den højtærede Finansminister ret, at finde Tilslutning fra hans Side, ligesom jeg heller ikke hørte, at den mødte nogen, i alt Fald ikke nogen bestemt, Modstand fra nogen anden Side. Jeg tør vel sammen med mine ærede Medforlagsstillere derfor haabe, at dette af de foreliggende Forhold naturligt flydende Vædringsforlag ikke vil møde nogen videre Modstand, men tværtimod finde omtrent udelst og velvillig Tilslutning fra det høje Ting, ligesom ogsaa fra den højtærede Finansministers Side. Og hermed tillader jeg mig at anbefale dette Forslag tilligemed de tidligere af mig omtalte.

J. Pedersen: Jeg skal indskrænke mig til nogle faa Bemærkninger angaaende enkelte af de foreliggende Vædringsforlag. Det første af disse, til hvilke jeg vil gøre et Par Bemærkninger, er Vædringsforlaget under Nr. 5, som gaar ud paa, at brændt og malet Gibs skal sættes til 0,2 Dre, det samme, som ved 2den Behandling er vedtaget for Cement. Brændt Gibs er for Tiden toldfrit, men det blev gjort gældende, at naar Cement skal have Told, skal brændt Gibs ogsaa have samme Told. Jeg vilde dog maaske, naar der skal være Tale om at lægge Told paa brændt Gibs, finde det naturligt, at den fulgte med brændt Kalk, i Stedet for med Cement, og altsaa blev sat til 0,1 Dre, men jeg er overhovedet